Spis treści

1	Wstęp		
2	Testy funkcji $prcomp()$ oraz $princomp()$;	3
3	Redukcja wymiarowości metodą PCA	10	0
	3.1 Ocena danych wejściowych	10	0
	3.2 Redukcja wymiarowości	10	0
4	Podsumowanie	1	5
Li	iteratura	10	6

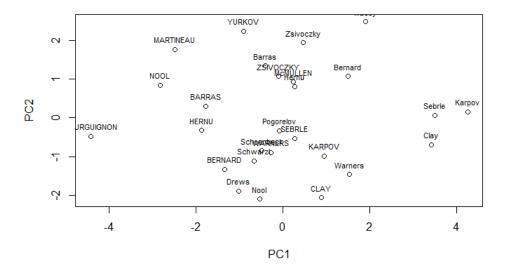
Wstęp

W ramach sprawozdania z drugiego laboratorium przetestowano działanie funkcji prcomp() oraz princomp(), co zostało przedstawione w rozdziale 2. Następnie, w rozdziale 3, przeprowadzono redukcję wymiarowości metodą PCA. Redukcja wymiarowości została przeprowadzona na danych [1]. Dane z zadania pierwszego zostały wybrane ponownie w celu sprawdzenia czy redukcja wymiarowości pozwoli na wizualizację niewykrytych we wcześniejszej analizie zależności. W rozdziale 4 podsumowano analizę.

Testy funkcji prcomp() oraz princomp()

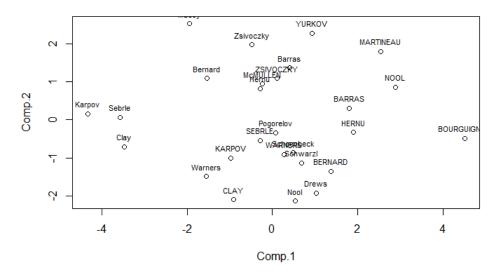
Pierwszy etap testowania polegał na przetestowaniu funkcji prcomp() z parametrami scale i center mającymi wartość TRUE oraz funkcji princomp() z parametrem cor mającymi wartość TRUE. Wykresy obserwacji dla funkcji prcomp() oraz princomp() zostały przedstawione kolejno na 2.1 i 2.2. Jedyna różnica polega na fakcie, że wykres dla funkcji princomp() jest lustrzanym odbiciem wykresu dla funkcji prcomp(). Wykresy zmiennych dla tych funkcji także stanowią swoje lustrzane odbicie, co zostało pokazane na 2.3 i 2.4.

scale = TRUE & center = TRUE

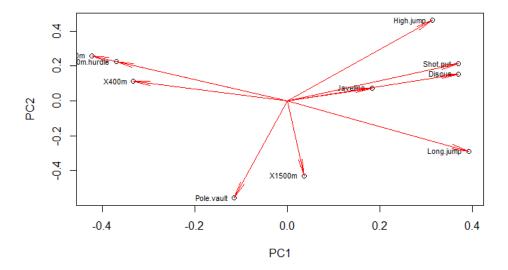
Rysunek 2.1: Wykres obserwacji dla funkcji prcomp().

cor = TRUE

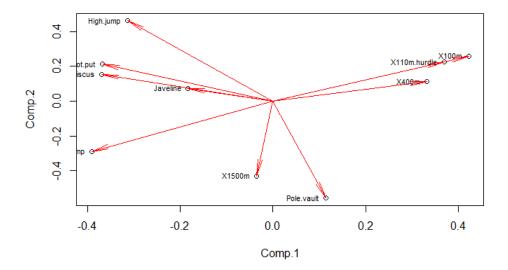

Rysunek 2.2: Wykres obserwacji dla funkcji $princomp(\tt).$

scale = TRUE & center = TRUE

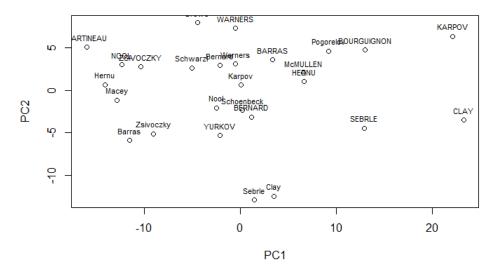
Rysunek 2.3: Wykres zmiennych dla funkcji prcomp().

RYSUNEK 2.4: Wykres zmiennych dla funkcji princomp().

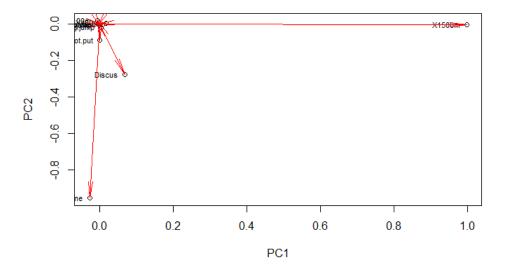
Następnie w funkcji prcomp() zmieniono wartość parametru scale na FALSE. Wykres obserwacji zmienił się znacząco, co zostało pokazane na wykresie 2.5. Jednak największa zmiana dotyczyła wykresu zmiennych, co zostało przedstawione na wykresie 2.6 - wykres stał się nieczytelny.

scale = FALSE & center = TRUE

RYSUNEK 2.5: Wykres obserwacji dla funkcji $\mathit{prcomp}()$ z parametrem scale o wartości $\mathit{FALSE}.$

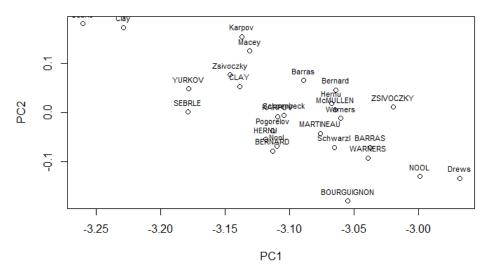
scale = FALSE & center = TRUE

RYSUNEK 2.6: Wykres zmiennych dla funkcji $\mathit{prcomp}()$ z parametrem scale o wartości $\mathit{FALSE}.$

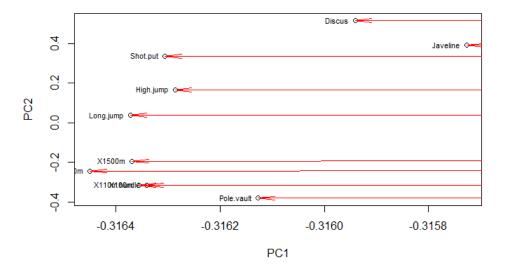
Następnie w funkcji prcomp() zmieniono wartość parametru center na FALSE (wartość parametru scale była ustawiona na TRUE). Wykres obserwacji zmienił się znacząco, co zostało pokazane na wykresie 2.7. Podobnie jak we wcześniejszym przykładzie największa zmiana dotyczyła wykresu zmiennych, co zostało przedstawione na wykresie 2.8. Z wykresu da się odczytać dane, jednak sam wykres jest niezbyt pomocny.

scale = TRUE & center = FALSE

RYSUNEK 2.7: Wykres obserwacji dla funkcji $\mathit{prcomp}()$ z parametrem center o wartości $\mathit{FALSE}.$

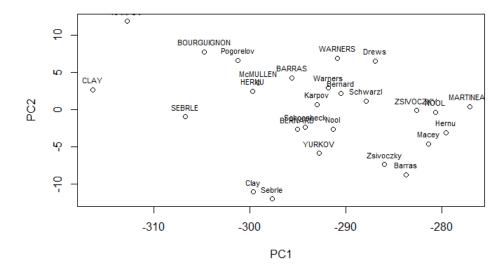
scale = TRUE & center = FALSE

RYSUNEK 2.8: Wykres zmiennych dla funkcji $\mathit{prcomp}()$ z parametrem center o wartości $\mathit{FALSE}.$

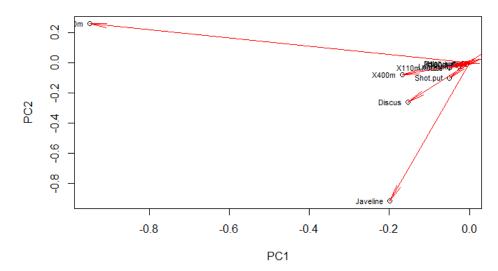
Na ostatnim etapie w funkcji prcomp() zmieniono wartości obydwu parametrów na FALSE. Wykres obserwacji został pokazany na wykresie 2.9, natomiast wykres zmiennych na wykresie 2.10. W przypadku wykresu obserwacji, obserwacje zmieniły położenie na wykresie. Natomiast w przypadku wykresu zmiennych - wykres stał się nieczytelny. W przypadku funkcji princomp() z parametrem cor mającym wartość FALSE wykresy obserwacji zostały pokazane kolejno na wykresach 2.11 i 2.12. Można zauważyć, że wykresy funkcji princomp() z parametrem cor równym FALSE odpowiadają wykresom funkcji prcomp() z parametrem scale równym FALSE i parametrem cor równym TRUE.

scale = FALSE & center = FALSE

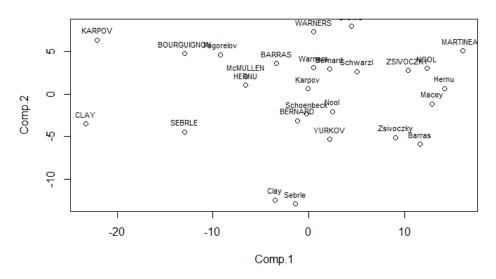
RYSUNEK 2.9: Wykres obserwacji dla funkcji $\mathit{prcomp}()$ z obydwoma parametrami o wartości $\mathit{FALSE}.$

scale = FALSE & center = FALSE

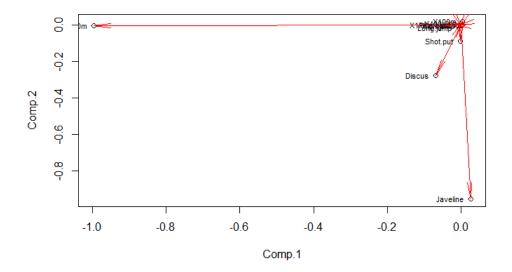

RYSUNEK 2.10: Wykres zmiennych dla funkcji $\mathit{prcomp}()$ z obydwoma parametrami o wartości $\mathit{FALSE}.$

cor = FALSE

RYSUNEK 2.11: Wykres obserwacji dla funkcji princomp()z parametrem coro wartości $\mathit{FALSE}.$

RYSUNEK 2.12: Wykres zmiennych dla funkcji princomp()z parametrem coro wartości FALSE.

Redukcja wymiarowości metodą PCA

3.1 Ocena danych wejściowych

Ze względu na fakt, że wybrane dane zostały już we wcześniejsze analizie poddane procesowi oceny, w tym protokole zostaną tylko wspomniane podstawowe informacje na temat danych. Osoby biorące udział w badaniu były osobami młodymi - średnia wieku wynosi 30 lat, a najstarszy uczestnik miał mniej niż 50 lat. Na podstawie polecenia *table* wiadomo także, że w badaniu wzięło udział 40 kobiet i 35 mężczyzn, a także, że występują dwie grupy chorych oraz jedna grupa kontrolna. W danych występują także trzy brakujące wartości. Na podstawie nazw kolumn można było wywnioskować, że dane pochodzą z badania krwi. I tak:

- hsCRP białko C-reaktywne, bierze udział w odpowiedzi immunologicznej, wzrasta w stanach zapalnych, infekcjach oraz w wyniku zawału mięśnia sercowego [3],
- ERY erytrocyty, odpowiadają za przenoszenie tlenu,
- PLT płytki krwi, odgrywają istotną rolę w procesach krzepnięcia krwi,
- HGB hemoglobina, białko, odpowiada za przenoszenie tlenu,
- HCT hematokryt, stosunek objętości krwinek do objętości krwi [2],
- MCHC średnie stężenie hemoglobiny w erytrocytach [4],
- MON monocyty, odpowiadają za fagocytozę,
- LEU leukocyty, chronią organizm przed zakażeniami i nowotworami.

3.2 Redukcja wymiarowości

W analizie z laboratorium pierwszego niektóre dane zostały pominięte, analiza PCA wymaga, aby wszystkie dane były numeryczne, ale nie stanowiło to większego problemu. Dane typu *character* takie jak grupa i płeć został przekształcone do danych numerycznych w następujący sposób:

- grupa CHOR1 została zastąpiona wartością 1,
- grupa CHOR2 została zastąpiona wartością 2,
- grupa KONTROLNA została zastąpiona wartością 0,
- płeć m została zastąpiona wartością 0,

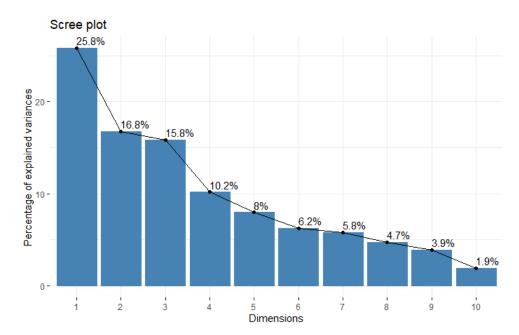
 \bullet płeć k została zastąpiona wartością 1.

Następnie zostały użyta funkcje z pakietu factoextra - get_eigenvalue(). Wyniki działania funkcji został przedstawiony w tabeli 3.1. Na podstawie kolumny cumulative.variance.percent można stwierdzić, że cztery pierwsze wartości własne odpowiadają aż za 68.59% zmienności danych.

	eigenvalue	variance	cumulative
		percent	variance
			percent
Dim.1	2.83969014	25.8153649	25.81536
Dim.2	1.84571828	16.7792571	42.59462
Dim.3	1.74051258	15.8228417	58.41746
Dim.4	1.11921921	10.1747201	68.59218
Dim.5	0.87598456	7.9634960	76.55568
Dim.6	0.68701327	6.2455752	82.80125
Dim.7	0.63790364	5.7991240	88.60038
Dim.8	0.51748918	4.7044471	93.30483
Dim.9	0.43005540	3.9095945	97.21442
Dim.10	0.20710393	1.8827630	99.09718
Dim.11	0.09930981	0.9028164	100.00000

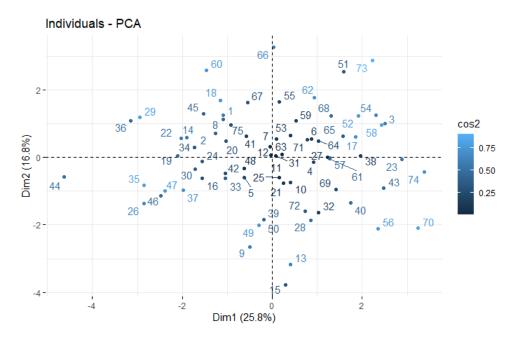
Tablica 3.1: Wyniki funkcji get_eigenvalue().

Następny etap polegał na wizualizacji zmienności danych na wykresie osuwiskowym, co zostało przedstawione na wykresie 3.1. Wykres osuwiskowy przedstawia to samo, co tabela 3.1 jednak w bardziej przystępnej, graficznej formie.

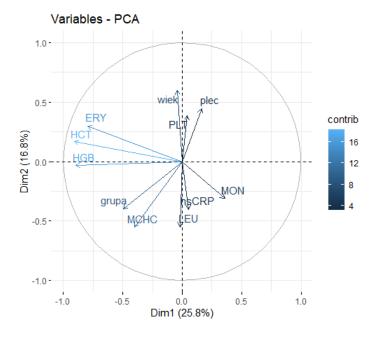
RYSUNEK 3.1: Wykres osuwiskowy zmienności danych.

Następnie na wykresie 3.2 przedstawiono wykres dla obserwacji. Niestety nie jest on zbyt czytelny i nie pozwala na wyciągnięcie konkretnych wniosków.

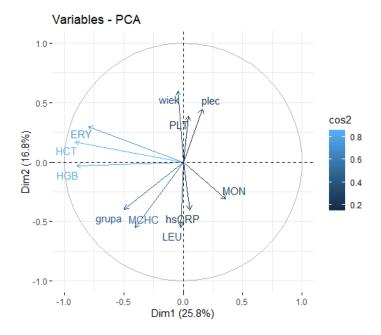

Rysunek 3.2: Wykres dla obserwacji.

Następnie na wykresie 3.3 przedstawiono wykres udziału poszczególnych zmiennych, natomiast na wykresie 3.4 przedstawiono wykres jakości reprezentacji zmiennych. Z wykresów wynika, że zmienne HGB, HCT oraz ERY są silnie dodatnio skorelowane, podobnie jak grupa i MCHC. Natomiast kolejno MON i $ple\acute{c}$ są ujemnie skorelowane do powyższych grup zmiennych.

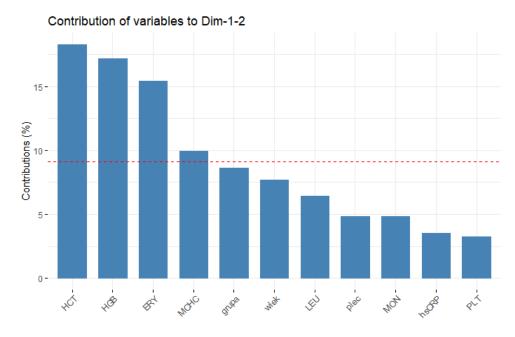

Rysunek 3.3: Wykres udziału poszczególnych zmiennych.

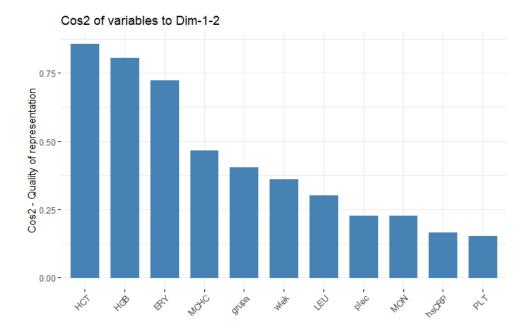

RYSUNEK 3.4: Wykres jakości reprezentacji zmiennych.

Następnie na wykresach 3.5 i 3.6 przedstawiono te same dane, tylko w innej formie. Z wykresów wynika, że zmienne HCT, HGB, ERY są najlepiej reprezentowane w składowej głównej. Także te same zmienne mają największy udział w składowej głównej.

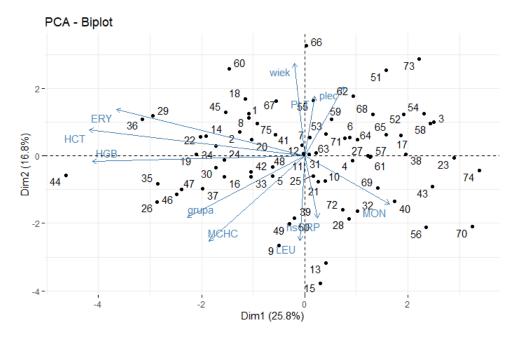

RYSUNEK 3.5: Wykres udziału poszczególnych zmiennych.

Rysunek 3.6: Wykres jakości reprezentacji zmiennych.

Na ostatnim wykresie przedstawiono wykres zarówno obserwacji, jak i zmiennych. Niestety nie jest on zbyt czytelny i nie przekazuje zbyt dużo wartościowych informacji, chociaż wskazuje, które zmienne mają wpływ, na które obserwacje.

Rysunek 3.7: Wykres obserwacji i zmiennych.

Podsumowanie

Najciekawszym wnioskiem płynącym z analizy jest fakt, że wyniki powyższej analizy różnią się od wyników analizy z laboratorium pierwszego. W laboratorium pierwszym została wykryta korelacja zmiennych HCT oraz MCHC, natomiast powyższa analiza wskazała na brak korelacji między tymi zmiennymi, natomiast wskazała na korelację między zmiennymi MCHC oraz grupa. Niestety ze względu na brak wiedzy dziedzinowej nie można stwierdzić, która analiza jest błędna.

Literatura

- [1] Dane poddane analizie. [on-line] www.cs.put.poznan.pl/kgutowska/PSwBB/dane/przykladoweDane-Projekt.csv.
- [2] Hematokryt. [on-line] https://lekarzebezkolejki.pl/blog/hematokryt-hct-normy-co-oznacza-niski-i-wysoki-poziom-hct/w-603.
- [3] Białko hscrp. [on-line] https://www.labtestsonline.pl/test/hs-crp.
- [4] Mchc. [on-line] https://www.medonet.pl/zdrowie/pytania-do-lekarzy, o-czym-swiadczy-mchc-ponizej-normy-,porada,43426672.html.